

Sygn. akt: I C 481/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2020 r.

Sąd Rejonowy w Opocznie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSR Zofia Michałowska**

Protokolant: sekr. sąd. Paulina Neyman

po rozpoznaniu w dniu 1 czerwca 2020 r. w Opocznie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.:

a) kwotę 51.065,77 (pięćdziesiąt jeden tysięcy sześćdziesiąt pięć 77/100) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie:

- od kwoty 48.904,93 (czterdzieści osiem tysięcy dziewięćset cztery 93/100) złote od dnia 4 kwietnia 2019 r. do dnia 26 lutego 2020 r.,

- od kwoty 51.065,77 (pięćdziesiąt jeden tysięcy sześćdziesiąt pięć 77/100) złotych od dnia 27 lutego 2020 r. do dnia zapłaty;

b) kwotę 600,00 (sześćset) złotych;

2. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 7.305,59 (siedem tysięcy trzysta pięć 59/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 481/19

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. – reprezentowany przez pełnomocnika radcę prawnego – w pozwie wniesionym w dniu 17 czerwca 2019 r. (data nadania) w postępowaniu upominawczym wnosił o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 48.904,93 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 4 kwietnia 2019 r. pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, a także kwotę 600,00 zł tytułem kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia przez powoda swych praw.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że w dniu 8 kwietnia 2019 r. powód nabył na podstawie umowy cesji wierzytelność z tytułu odszkodowania za szkodę rzeczową w pojeździe marki B. o nr rej. (...) od (...). (...) w stosunku do strony pozwanej, który nabył tę wierzytelność w dniu 5 kwietnia 2019 r. od pierwotnego poszkodowanego P. B. (1).

Zbywca wierzytelności – pierwotny poszkodowany w dniu 1 marca 2019 r. był właścicielem samochodu marki B. nr rej. (...) i w tym dniu w/w pojazd został uszkodzony w kolizji drogowej, której sprawca zawarł umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w towarzystwie ubezpieczeniowym pozwanego. Pozwany po zgłoszeniu faktu powstania szkody dokonał oględzin przedmiotowego pojazdu i sporządził kosztorys naprawy, na podstawie którego złożył poszkodowanemu oświadczenie o przyznaniu odszkodowania w kwocie 30.809,09 zł. Z treści kosztorysu wynika, iż został on sporządzony nieprawidłowo.

Powód przed złożeniem pozwu zlecił oszacowanie wysokości szkody, a po uzyskaniu opinii powód określił różnicę należną do wypłaty od strony pozwanej na kwotę 48.904,93 zł, tj. części odszkodowania niewypłaconej przez stronę pozwaną, a stanowiącej różnicę między prawidłowo ustalonym kosztem naprawy określonym przez rzeczoznawcę w prywatnej opinii na kwotę 79.714,02 zł, a wypłaconym przez stronę pozwaną odszkodowaniem w kwocie 30.809,09 zł.

Powód przed wytoczeniem powództwa wezwał stronę pozwaną do zapłaty w/w kwoty wraz z odsetkami od dnia 04.04.2019 r. Jednocześnie przekazał pozwanemu zawiadomienie o dokonany przelew wierzytelności. Żądanie w oznaczonym w wezwaniu terminie nie zostało spełnione.

Powód argumentował, że znamionem w tej sprawie jest fakt, iż zgodnie z wyborem pierwotnie poszkodowanego naprawienie szkody miało nastąpić przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej, tak więc poszkodowany i ubezpieczyciel umówili się na gotówkowy sposób likwidacji szkody, tzn. likwidacji jej metodą kosztorysową, a więc określenie przez likwidatora szkody teoretycznych kosztów doprowadzenia pojazdu do stanu sprzed szkody. Jednakże w procesie likwidacji szkody ubezpieczyciel dokonał wyceny kosztów przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody w sposób niezgodny z przepisami w tym zakresie.

Powód wskazał, że jeżeli uszkodzenie rzeczy jest tego rodzaju, iż pozwala na przywrócenie jej do stanu poprzedniego, odpowiedzialny za szkodę ma obowiązek zwrócić poszkodowanemu wszystkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego rzeczy uszkodzonej. Do takich wydatków należy zaliczyć także koszt nowych części i materiałów, jeżeli ich użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy. Dokonanie potrąceń amortyzacyjnych, odpowiadających zużyciu samochodu i jego części przed uszkodzeniem, Sąd Najwyższy uznał za nieuzasadnione. Odmienne stanowisko musiałoby prowadzić do pozbawionego podstaw prawnych wniosku, że ciężar przywrócenia do stanu poprzedniego rzeczy używanej spoczywa częściowo na poszkodowanym, skoro zaś co do zasady naprawienie szkody ma polegać na przywróceniu stanu poprzedniego, to rzecz uszkodzona powinna osiągnąć stan używalności w takim zakresie, jaki istniał przed wyrządzeniem szkody.

Z art. 363 § 2 k.c. wynika, że poszkodowany może wybrać, czy naprawienie szkody ma nastąpić przez przywrócenie do stanu poprzedniego, czy przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Skoro ma ona jednak pełnić taką samą funkcję jak przywrócenie do stanu poprzedniego, to wysokość tego odszkodowania powinna pokryć wszystkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki niezbędne do przywrócenia stanu poprzedniego uszkodzonego pojazdu.

Powód podał, że domaga się zasądzenia odsetek co do kwoty 48.904,93 zł od dnia określonego w żądaniu co do kwoty głównej z uwagi na upływ w tym dniu 30 dniowego terminu do zgłoszenia szkody, w którym to strona pozwana miała obowiązek dokonać likwidacji szkody – zgodnie z art. 14 ust. 1 i 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych. Podobne stanowisko wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 22 października 2003 r., sygn. II CK 146/02, w którym określił, „że odsetki od odszkodowania pieniężnego należą się od dnia, w którym odszkodowanie to powinno być zapłacone”.

Co do żądania kwoty 600,00 zł to powód wskazał, że domaga się także zasądzenia zwrotu tej kwoty tytułem zwrotu kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia swych praw (koszty procesu). Bez wykonania prywatnej opinii – kalkulacji nie byłoby możliwe prawidłowe określenie wartości przedmiotu sporu.

/vide: - pozew z uzasadnieniem i załącznikami k. 3 – 41/

Postanowieniem z dnia 2 lipca 2019 r. wydanym w sprawie sygn. akt I Nc 672/19 Sąd na podstawie art. 498 § 2 k.p.c. sprawę przekazał do postępowania rozpoznawczego zwykłego.

/vide: - postanowienie z dnia 2.07.2019 r. k. 43/

W odpowiedzi na pozew z dnia 4 września 2019 r. (data wpływu) pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. – reprezentowany przez pełnomocnika radcę prawnego – wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew podniesiono, że w wyniku zgłoszenia szkody z dnia 1.03.2018 r. w pojeździe marki B. o nr rej. (...) należącego do P. B. (2), pozwany przyjął odpowiedzialność za przedmiotową szkodę jako ubezpieczyciel odpowiedzialności cywilnej sprawcy kolizji i dokonał wypłaty odszkodowania w łącznej wysokości 30.809,09 zł tytułem kosztów naprawy. Pozwany uznał i wypłacił koszty naprawy pojazdu w kwocie brutto.

Wskazano, że pozwany proponował zorganizowanie całości procesu naprawy w warsztacie należącym do sieci naprawczej (...) S.A., łącznie z odbiorem i zwrotem pojazdu z miejsca jego postoju. Poszkodowany nie skorzystał z propozycji pozwanego pomimo tego, że ten proponował organizację pełnego procesu naprawy, z wyłączeniem poszkodowanego we wszelkich czynnościach okołonaprawczych.

Pozwany podniósł, że tego rodzaju zachowanie z oczywistych względów zwiększa szkodę i stanowi nielojalne zachowanie wobec pozwanego. Przyjąć zatem należy, że nieskorzystanie z propozycji strony pozwanej świadczy o braku współdziałania poszkodowanego z ubezpieczycielem i oznacza przyczynienie się do zwiększenia szkody, za które to zwiększenie strona pozwana odpowiedzialności nie ponosi.

/vide: - odpowiedź na pozew z uzasadnieniem i załącznikami k. 45 – 69/

W piśmie z dnia 20 września 2019 r. (data nadania) pełnomocnik powoda odnosząc się do odpowiedzi na pozew wskazał, iż spór dotyczy wysokości szkody, sposobu naprawy pojazdu oraz rzekomego przyczynienia się pokrzywdzonego do zwiększenia rozmiarów szkody.

Podniósł, że ustawodawca nie zdefiniował pojęcia szkody, które w doktrynie definiuje się niejednolicie. Odosobnione jest stanowisko, że szkodą jest tylko zmniejszenie majątku, które nastąpiło wbrew woli poszkodowanego, a więc, że wydatki, do których poniesienia nie został „zmuszony” poszkodowany, nie są objęte pojęciem szkody. Przeważa stanowisko, że szkoda majątkowa to różnica między stanem majątkowym poszkodowanego, który powstał po nastąpieniu zdarzenia powodującego uszczerbek, a stanem jaki by istniał, gdyby to zdarzenie nie nastąpiło.

Pomiędzy stronami istnieje także spór co do kosztów wykonanej kalkulacji przez powoda.

Zgodnie bowiem z treścią uchwały składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2019 r. sygn. akt III CZP 68/18 wskazać należy, że: Nabywcy – w drodze przelewu – wierzytelności o odszkodowanie za szkodę komunikacyjną przysługuje od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej zwrot uzasadnionych kosztów ekspertyzy zleconej osobie trzeciej tylko wtedy, gdy jej sporządzenie było w okolicznościach sprawy niezbędne do efektywnego dochodzenia odszkodowania.

/vide: - pismo z dnia 20.09.2019 r. k. 71 – 81/

Pismem z dnia 18 października 2019 r. (data nadania) pełnomocnik pozwanego podał, iż poszkodowany w toku postępowania likwidacyjnego był informowany przez pozwanego o możliwości dokonania naprawy pojazdu w warsztacie współpracującym z pozwanym (...) S.A. i to jego zachowanie w postaci nieskorzystania z propozycji pozwanego spowodowało, że zachowanie zostało zakwalifikowane jako brak współdziałania poszkodowanego z ubezpieczycielem i oznacza przyczynienie się do zwiększenia szkody, za które strona pozwana nie ponosi odpowiedzialności.

/vide: - pismo z dnia 18.10.2019 r. k. 87 – 88/

Pismem z dnia 27 lutego 2020 r. pełnomocnik powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. rozszerzył powództwo w ten sposób, że zamiast żądania zasądzenia od strony pozwanej na rzecz powoda kwoty 48.904,93 zł wnosił o zasądzenie kwoty 51.065,77 zł tytułem naprawienia szkody w pojeździe marki B. o nr rej. (...) wraz z:

- odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 4 kwietnia 2019 r. do dnia 26 lutego 2020 r. liczonymi od kwoty 48.904,93 zł,

- odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 27 lutego 2020 r. do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 51.065,77 zł.

/vide: - pismo z dnia 27.02.2020 r. k. 133 – 134v/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. B. (1) – pierwotny poszkodowany w dniu 1 marca 2019 r. był właścicielem samochodu marki B. nr rej. (...) i w tym dniu w/w pojazd został uszkodzony w kolizji drogowej, której sprawca zawarł umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym (...) S.A. z siedzibą w W..

W dniu 8 kwietnia 2019 r. powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. nabył na podstawie umowy cesji wierzytelność z tytułu odszkodowania za szkodę rzeczową w pojeździe marki B. o nr rej. (...) od (...). (...) w stosunku do strony pozwanej, który nabył tę wierzytelność w dniu 5 kwietnia 2019 r. od pierwotnego poszkodowanego P. B. (1).

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. po zgłoszeniu faktu powstania szkody dokonał oględzin przedmiotowego pojazdu i sporządził kosztorys naprawy, na podstawie którego złożył poszkodowanemu oświadczenie o przyznaniu odszkodowania w kwocie 30.809,09 zł.

Następnie powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zlecił sporządzenie kalkulacji wysokości szkody, w której rzeczoznawca ustalił koszt naprawy przedmiotowego pojazdu na kwotę 79.714,02 zł. Po uzyskaniu w/w opinii powód określił różnicę należną do wypłaty od strony pozwanej na kwotę 48.904,93 zł, tj. części odszkodowania niewypłaconej przez stronę pozwaną, a stanowiącej różnicę między kosztem naprawy określonym przez rzeczoznawcę w prywatnej opinii, a wypłaconym przez stronę pozwaną odszkodowaniem w kwocie 30.809,09 zł. Powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty w/w kwoty wraz z odsetkami od dnia 04.04.2019 r. Jednocześnie przekazał pozwanemu zawiadomienie o dokonany przelew wierzytelności. Żądanie w oznaczonym w wezwaniu terminie nie zostało spełnione.

/vide: - bezsporne - uzasadnienie pozwu i załączniki k. 11, 12, 14 – 15,

16, 17, 21 – 36, 41 /

- ocena techniczno - ekonomiczna z dnia 10.04.2019 r. k. 37 –

38v /

Przedstawiciel pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. w dniu 07.03.2019 r. wykonał oględziny przedmiotowego pojazdu oraz sporządził w systemie A. kalkulację naprawy. Została ona opracowana przy następujących założeniach:

- przyjęto stawkę za 1 roboczogodzinę prac blacharskich w wysokości 55,00 zł netto oraz stawkę za 1 roboczogodzinę prac lakierniczych również w wysokości 55,00 zł netto,

- wykonano optymalizację części zamiennych, w wyniku której w kalkulacji naprawy uwzględniono wymianę 78 części, z czego 28 jakości PJ, 5 jakości P, 2 jakości Q oraz 43 oryginalne sygnowane logo producenta pojazdu,

- zastosowano potrącenie z ceny materiałów lakierniczych w wysokości 33% (stąd zastosowanie w kalkulacji naprawy współczynnika odchylenia z kosztu materiałów lakierniczych w wysokości 67%),

- błędnie zastosowano metodę lakierowania – „na pojeździe” (wymiana błotników przednich wiąże się z koniecznością lakierowania ich obrysów najpierw na stojaku, a następnie powierzchni błotników na pojeździe jednocześnie z cieniowaniem drzwi przednich, dlatego prawidłową metodą jest „wstępnie lakierowane części wybudowane”,

- nie zastosowano tzw. normaliów (normalia warsztatowe to drobne elementy przeznaczone do wykorzystywania w naprawach serwisowych obejmujące m.in. nakrętki, podkładki, uszczelki, oringi, itp., czyli drobne elementy nie posiadające numerów katalogowych) obliczanych w systemie A. i E. G.'s jako 2% wartości z ceny części zamiennych zakwalifikowanych do wymiany,

- załączona do akt kalkulacja naprawy sporządzona przez stronę pozwaną nie zawiera tzw. strony kontrolnej, z której wprost wynika, jakie kody warunkowe zostały uwzględnione w kalkulacji naprawy.

Do naprawy zakwalifikowano:

- wspornik przedni lewy wewnętrzny – naprawa w wymiarze 4 jednostek czasowych,

- wspornik przedni prawy wewnętrzny – naprawa w wymiarze 4 jednostek czasowych.

Do lakierowania zakwalifikowano:

- pokrywę przednią – lakierowanie nowego elementu,

- ścianę boczną przednią lewą – lakierowanie nowego elementu,

- ścianę boczną przednią prawą – lakierowanie nowego elementu,

- nakładkę zderzaka przedniego – lakierowanie nowego elementu z tworzywa w stopniu K1R,

- nakładkę dyszy spryskiwacza prawego – lakierowanie nowego elementu z tworzywa w stopniu K1R,

- wspornik przedni lewy wewnętrzny – lakierowanie wierzchnie,

- wspornik przedni prawy wewnętrzny – lakierowanie wierzchnie,

- drzwi przednie lewe dolne – lakierowanie wierzchnie,

- drzwi przednie prawe dolne – lakierowanie wierzchnie.

Dodatkowo w kalkulacji naprawy uwzględniono następujące operacje:

- formowanie przodu w wymiarze 12 jednostek czasowych,

- konserwację w wymiarze 6 jednostek czasowych.

Kalkulacja naprawy została opracowana przy następujących założeniach:

- przyjęto stawkę za 1 roboczogodzinę prac blacharskich w wysokości 100,00 zł netto oraz stawkę za 1 roboczogodzinę prac lakierniczych również w wysokości 100,00 zł netto (podobnie jak w kalkulacji powoda),

- uwzględniono tylko i wyłącznie części oryginalne sygnowane logo producenta pojazdu jako, iż z materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy nie wynika jakoby w przedmiotowym pojeździe na dzień szkody zabudowane były inne części niż oryginalne sygnowane logo producenta pojazdu,

- przyjęto metodę lakierowania „wstępnie lakierowane części wybudowane” w związku z koniecznością lakierowania obrysów nowych błotników przednich początkowo na stojaku, a następnie całej powierzchni błotników na pojeździe, łącznie z cieniowaniem drzwi przednich,
- nie uwzględniono rabatu na części zamienne ani na materiały lakiernicze,
- uwzględniono tzw. normalia.

Do wymiany zakwalifikowano te same elementy, które zostały uwzględnione do wymiany przez stronę pozwaną oraz dodatkowo:

- następujące elementy jednorazowego montażu, których wymiana podyktowana jest technologią naprawy zalecaną przez producenta pojazdu niezbędne do montażu nowego zderzaka przedniego: zestaw mocowania zderzaka przedniego,
- następujące elementy jednorazowego montażu, których wymiana podyktowana jest technologią naprawy zalecaną przez producenta pojazdu niezbędne do montażu izolacji dźwiękowej pokrywy przedniej: klipsy mocowania,
- następujące elementy jednorazowego montażu, których wymiana podyktowana jest technologią naprawy zalecaną przez producenta pojazdu niezbędne do uzbrojenia nowego zderzaka przedniego po zakończeniu prac lakierniczych: emblemat przedni,
- następujące elementy jednorazowego montażu, których wymiana podyktowana jest technologią naprawy zalecaną przez producenta pojazdu niezbędne do zamontowania nowej ściany bocznej lewej i prawej (błotnika przedniego lewego i prawego): śruba przednia lewa i śruba przednia prawa,
- następujące elementy jednorazowego montażu, których wymiana podyktowana jest technologią naprawy zalecaną przez producenta pojazdu niezbędne do uzbrojenia drzwi przednich lewych i prawych po zakończeniu prac lakierniczych: izolacja drzwi przednich lewych, izolacja drzwi przednich prawych, zatrzaski wykładziny drzwi,
- płyn układu klimatyzacji,
- płyn chłodniczy.

Do lakierowania zakwalifikowano te same elementy i w takim samym stopniu co w kalkulacji naprawy strony pozwanej z następującą różnicą:

- strona pozwana uwzględniła cieniowanie (lakierowanie wierzchnie) drzwi przednich lewych i prawych dolnych,
- biegła uwzględniła cieniowanie (lakierowanie wierzchnie) drzwi przednich lewych i prawych bez ramy okiennej (konieczność cieniowania drzwi przednich wynika z wymiany błotników przednich, ale cieniuje się cały płat drzwi, w tym przypadku do ramy okiennej, a nie $\frac{3}{4}$ powierzchni tego płata).

W dniu 1.03.2019 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód B. (...) o nr rej. (...) będący własnością P. B. (2).

W wyniku szkody z dnia 01.03.2019 r. uszkodzeniu uległ przód pojazdu.

W aktach zgromadzonych w sprawie brak jest jakichkolwiek dokumentów bądź zapisów świadczących o tym, iż w pojeździe na dzień zaistnienia przedmiotowej szkody zabudowane były części inne niż opatrzone logo producenta pojazdu.

Wysokość szkody w pojeździe marki B. o nr rej. (...), tj. koszt naprawy tego pojazdu z uszkodzeń powstałych w wyniku zdarzenia z dnia 01.03.2019 r. przy uwzględnieniu cen nowych, oryginalnych części o jakości Q, technologii

producenta pojazdu i cen robocizny stosowanych w warsztatach naprawczych miejsca zamieszkania właściciela pojazdu oszacowano na kwotę 81.874,86 zł brutto.

/dowód: - opinia pisemna biegłej sądowej w dziedzinie

techniki samochodowej mgr inż. J. W. –

J. z załącznikami k. 107 – 129/

Sąd zważył co następuje:

Sąd uznał, że powództwo zasługuje na uwzględnienie w oparciu o materiał dowodu zebrany w sprawie.

W przedstawionym stanie faktycznym bezsporne było, że w dniu 01.03.2019 r. miała miejsce szkoda, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód marki B. o nr rej. (...). W dacie zdarzenia pozwany ubezpieczyciel udzielał sprawcy szkody na podstawie umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych ochrony ubezpieczeniowej. Podstawa odpowiedzialności pozwanego nie była przez niego kwestionowana.

Roszczenie z tego tytułu w dniu 8 kwietnia 2019 r. nabył powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na podstawie umowy cesji od (...). (...), który nabył tę wierzytelność w dniu 5 kwietnia 2019 r. od pierwotnego poszkodowanego P. B. (1).

W związku ze zgłoszonym roszczeniem wszczęte zostało postępowanie likwidacyjne, w wyniku którego strona pozwana ustaliła kwotę należnego odszkodowania na 30.809,09 zł, którą wypłacono powodowi.

Strona pozwana w sporządzonym przez siebie kosztorysie wskazała, iż koszt naprawy pojazdu kształtuje się na poziomie 30.809,10 zł brutto przy zastosowaniu do wymiany 78 części, z czego 28 jakości PJ, 5 jakości P, 2 oznaczonych symbolem Q i 43 oryginalnych sygnowanych logo producenta pojazdu, potrąceniem z kosztów materiałów lakierniczych w wysokości 33%, pominięciem tzw. normalii oraz przyjęciu stawki za roboczogodzinę prac na poziomie 55,00 zł netto.

Natomiast powód przedstawił inną kalkulację naprawy szkody, która została oszacowana na kwotę 79.714,02 zł brutto przy zastosowaniu części zamiennych oryginalnych sygnowanych logo producenta pojazdu oraz przyjęciu stawki za roboczogodzinę prac na poziomie 100,00 zł netto.

Postanowieniem z dnia 28 listopada 2019 r. Sąd dopuścił dowód z pisemnej opinii biegłego sądowego w dziedzinie techniki samochodowej i likwidacji szkód komunikacyjnych mgr inż. J. J. (2), której zlecił ustalenie wysokości szkody w pojeździe marki B. o nr rej. (...), tj. kosztów naprawy tego pojazdu powstałych w wyniku zdarzenia z dnia 01.03.2019 r., przy uwzględnieniu cen nowych, oryginalnych części o jakości Q, technologii producenta pojazdu i cen robocizny stosowanych w warsztatach naprawczych miejsca zamieszkania właściciela pojazdu (vide: - postanowienie z dnia 28.11.2019 r. k. 93).

Opinia wydana przez tego biegłego sądowego w sposób jednoznaczny i przekonujący zawiera wyliczenie wysokości szkody w pojeździe marki B. o nr rej. (...) na kwotę 81.874,86 zł brutto.

Sąd podkreśla jej obszerność i szczegółowość oraz uzasadnienie przedstawionej kalkulacji.

Sąd przyjął tą opinię jako miarodajną, bo brak jest podstaw żeby ją zakwestionować. Próby jej zakwestionowania nie podjął nawet sam pozwany i nie wniósł do niej żadnych uwag.

Sąd nie podzielił argumentacji pozwanego co do przyczynienia się powoda do zwiększenia szkody z uwagi na fakt nieskorzystania z propozycji pozwanego dotyczącej możliwości dokonania naprawy pojazdu w warsztacie

współpracującym z (...) S.A. Takiego zachowania w przekonaniu Sądu nie można zakwalifikować jako przyczynienia się do zwiększenia szkody.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że wysokość szkody powstałej w pojeździe marki B. o nr rej. (...) w wyniku zdarzenia z dnia 01.03.2019 r. to kwota 81.874,86 zł brutto - wysokość kosztów naprawy wyliczonych przez biegłego sądowego w dziedzinie techniki samochodowej mgr inż. J. J. (2).

W toku postępowania likwidacyjnego została przyznana powodowi kwota 30.809,09 zł. Zatem do dopłaty pozostaje różnica pomiędzy tymi kwotami (81.874,86 zł - 30.809,09 zł = 51.065,77 zł) i taką kwotę Sąd zasądził w pkt 1. wyroku.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c., art. 455 k.c. i art. 817 § 1 k.c. zasądzając je:

- w przypadku kwoty pierwotnego roszczenia tj. kwoty 48.904,93 zł od dnia następnego po dniu upływu 30 – dniowego terminu od momentu zgłoszenia szkody,

- w przypadku kwoty roszczenia po rozszerzeniu powództwa od dnia nadania pisma rozszerzającego powództwo.

Ponadto Sąd zasądził na rzecz powoda kwotę 600,00 zł tytułem kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia przez powoda swych praw obejmujących koszt prywatnej kalkulacji wysokości szkody dzieląc argumentację powoda, co do konieczności poniesienia tych kosztów w przedstawionym stanie faktycznym.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c.) na które złożyły się: opłata sądowa w kwocie 2.446,00 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3.600,00 zł, koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictw, koszty opinii biegłego w kwocie 1.114,59 zł i opłata sądowa od rozszerzonego powództwa w kwocie 108,00 zł.